

บทที่ ๒

การดำเนินงานขององค์การโทรศัพท์ฯ เกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์สาธารณะ

วัตถุประสงค์ขององค์การโทรศัพท์ฯ เกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์สาธารณะ

วัตถุประสงค์ขององค์การโทรศัพท์ฯ เกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์สาธารณะ นั้นสืบเนื่องมาจากความต้องการใช้บริการโทรศัพท์ของประชาชนมีมากขึ้น ประกอบกับ องค์การโทรศัพท์ฯ ไม่สามารถตอบสนองความต้องการโทรศัพท์ได้อย่างเต็มที่ องค์การโทรศัพท์ฯ จึงได้นำโทรศัพท์สาธารณะเข้ามาบริการแก่ประชาชน เพื่อเป็นการตอบสนอง ความต้องการของประชาชน เพราะโทรศัพท์สาธารณะ ๑ เครื่องสามารถบริการ ประชาชนได้เป็นจำนวนมาก

ดังนั้น การดำเนินงานขององค์การโทรศัพท์ฯ ในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินงาน โทรศัพท์สาธารณะ จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์หลักไว้ดังนี้คือ "เพิ่มบริการโทรศัพท์ สาธารณะให้แพร่หลายทั่วประเทศในเขตที่มีบริการโทรศัพท์ เพื่อให้ประชาชนทุกคน ได้มีโอกาสใช้โทรศัพท์ได้ทั่วถึงกันตามกำลังของตน"^๑ สำหรับวัตถุประสงค์หลักนี้ ทางองค์การโทรศัพท์ฯ ได้นำมาเป็นวัตถุประสงค์ส่วนหนึ่งของนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๒๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๔

นโยบายขององค์การโทรศัพท์ฯ เกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์สาธารณะ

ในการดำเนินงานขององค์การโทรศัพท์ฯ ได้ถือนโยบายตามที่ระบุไว้ใน พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๙๗ ว่าให้จัดตั้งองค์

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, โครงการพัฒนาเศรษฐกิจขององค์การ โทรศัพท์ฯ ๒๕๒๐-๒๕๒๗ (ฉบับรวม), ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๑, หน้า ๓.

การโทรศัพท์ฯ ขึ้น เพื่อจัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของกิจการโทรศัพท์ เพื่อ
ประโยชน์แห่งรัฐและประชาชนและดำเนินธุรกิจอันเกี่ยวกับกิจการโทรศัพท์และธุรกิจ
อื่นที่ต่อเนื่องใกล้เคียงกัน หรือซึ่ง เป็นประโยชน์แก่กิจการโทรศัพท์

การดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว องค์การโทรศัพท์ฯ ได้บริหาร
งานโดยยึดหลักการที่สำคัญ ดังนี้^๑

๑. ปรับปรุงส่งเสริมบริการโทรศัพท์ในด้านคุณภาพ ให้มีสมรรถภาพและมีความ
สะดวกในการติดต่อได้รวดเร็วแน่นอน
๒. ขยายกิจการและเพิ่มเติมบริการโทรศัพท์ในทางปริมาณ ให้มีจำนวนเพียงพอ
กับความต้องการของประชาชน
๓. พยายามขจัดอุปสรรคข้อขัดข้องในการใช้โทรศัพท์ให้น้อยลง
๔. คิดอัตราค่าบริการเหมาะสม

สำหรับนโยบายขององค์การโทรศัพท์ฯ เกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์
สาธารณะ องค์การโทรศัพท์ฯ ได้กำหนดนโยบายไว้ดังนี้คือ "ดำเนินงานให้เกิด
ประโยชน์แก่ประชาชน โดยปรับปรุงการบริการโทรศัพท์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
ขยายปริมาณให้เพียงพอความต้องการของประชาชนโดยคิดอัตราค่าเช่าพอสมควร
ซึ่งควบคุมเสถียรภาพทางการเงินให้อยู่ในฐานะที่มั่นคง และให้สวัสดิการและค่าตอบแทน
แก่พนักงานโดยเหมาะสม"^๒

นอกจากนี้องค์การโทรศัพท์ฯ ยังได้กำหนดเป้าหมายเกี่ยวกับโทรศัพท์
สาธารณะ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔
พ.ศ. ๒๕๓๐-๒๕๓๔ ไว้ดังนี้คือ "ดำเนินการเพิ่มโทรศัพท์สาธารณะทั่วประเทศใน
เขตที่มีบริการโทรศัพท์ ให้ประชาชนประมาณ ๕๐๐ คน ที่อยู่ในเขตชุมชน ใช้บริการ

^๑ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี ๒๕๒๐, หน้า ๘.

^๒ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี ๒๕๐๑, หน้า ๒๓.

โทรศัพท์สาธารณะได้อย่างน้อย ๑ เครื่อง ภายในระยะทางที่เหมาะสม" และ "ดำเนินการให้บริการโทรศัพท์สาธารณะทั่วประเทศในเขตที่มีบริการโทรศัพท์ให้แก่ประชาชน ประมาณ ๕๐,๐๐๐ คน ที่อยู่ในเขตชุมชน สามารถใช้บริการโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะ ได้อย่างน้อย ๑ เครื่อง ภายในระยะทางที่เหมาะสม"^๑

โครงการดำเนินงานเกี่ยวกับโทรศัพท์สาธารณะ

การดำเนินงานขององค์การโทรศัพท์ฯ ที่ผ่านมา ในอดีตและปัจจุบัน รวมทั้งในอนาคตในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโทรศัพท์สาธารณะสามารถแยกกล่าวได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้คือ

๑. โครงการในอดีตจนถึงปัจจุบัน
๒. โครงการพัฒนาเศรษฐกิจขององค์การโทรศัพท์ฯ พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๗ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับโทรศัพท์สาธารณะ
๓. โครงการขยายบริการโทรศัพท์สาธารณะในเขตนครหลวง ปี ๒๕๒๒-๒๕๒๕
๔. โครงการโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะ

๑. โครงการในอดีตจนถึงปัจจุบัน

นับแต่องค์การโทรศัพท์ฯ ดำเนินกิจการมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๔๙๗ มาจนถึงปัจจุบัน องค์การโทรศัพท์ฯ ยังมีได้ถือโครงการโทรศัพท์สาธารณะเป็นโครงการใหญ่ในการดำเนินงานขององค์การโทรศัพท์ฯ เพียงแต่เป็นโครงการซึ่งพิจารณาติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะในแต่ละปีเท่านั้น สำหรับโครงการใหญ่เกี่ยวกับโทรศัพท์สาธารณะขององค์การโทรศัพท์ฯ ได้เริ่มมีขึ้นในระยะหลังคือปี ๒๕๑๙ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

^๑ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, โครงการพัฒนาเศรษฐกิจขององค์การโทรศัพท์ฯ พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๗ (ฉบับรวม), ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๑, หน้า ๕.

ในปี ๒๔๔๗ จนถึงปี ๒๔๔๙ ซึ่งเป็นระยะเริ่มต้นขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย จึงมิได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเอาไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการอ้างอิงได้ จึงขอกล่าวผลงานขององค์การโทรศัพท์ฯ เกี่ยวกับโทรศัพท์สาธารณะตั้งแต่ปี ๒๔๐๐ เป็นต้นไป

ปี ๒๔๐๐ องค์การโทรศัพท์ฯ ได้มีการซื้อเครื่องโทรศัพท์สาธารณะแบบตู้ป่นของบริษัททามูระ จำนวน ๑๐๐ ชุด เพื่อนำมาติดตั้งในชุมชนที่ขาดแคลนโทรศัพท์ เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการโทรศัพท์ของประชาชน^๑

ปี ๒๔๐๑ มีการติดตั้งโทรศัพท์สำหรับบริการประชาชนประมาณเดือนละ ๓๐๐-๔๐๐ เลขหมาย แต่ก็ยังไม่พอกับความต้องการของประชาชน ดังนั้นเพื่อการบริการให้กับประชาชน องค์การโทรศัพท์จึงได้นำมาโทรศัพท์สาธารณะแบบเป็นตู้ (Kiosk) (รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของลักษณะของ เครื่องโทรศัพท์สาธารณะกล่าวละเอียดในหน้า ๓๖) เข้ามาเพื่อบรรเทาความขาดแคลนโทรศัพท์ของประชาชนที่ องค์การโทรศัพท์ฯ ไม่สามารถตอบสนองได้อย่างเพียงพอลงได้บ้าง โดยเฉพาะในกรณีฉุกเฉินและธุรกิจจำเป็น โดยคิดอัตราค่าพูดครั้งละ ๗๕ สตางค์^๒ ดังนั้นในปี ๒๔๐๔ นี้จึงมีเครื่องโทรศัพท์สาธารณะ ๑๐๐ ตู้ เป็นโทรศัพท์สาธารณะแบบเป็นตู้ (Kiosk) ๑๕ ตู้^๓

ศูนย์วิทยุโทรพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๔๐๑, หน้า ๒๓.

^๒ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๔๐๒, (พิมพ์ที่องค์การโทรศัพท์ฯ แผนกการพิมพ์ ถนนเพลินจิต นายชนะ อัครนิพัทธ์ ผู้พิมพ์โฆษณา), หน้า ๘.

^๓ เรื่องเดียวกัน หน้า ๑๒.

ปี ๒๕๐๒ ทางองค์การโทรศัพท์ได้มีการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะเพิ่มขึ้น
ดังนี้ โทรศัพท์สาธารณะตามสถานที่ของผู้เช่า ๒๔ ตู้ โทรศัพท์สาธารณะแบบเป็นขุมจำนวน
๒๔ ตู้

ปี ๒๕๐๓ มีการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะชนิดตู้ธรรมดา ๖๗ ตู้และโทรศัพท์
สาธารณะชนิดเป็นขุมจำนวน ๘๒ ตู้

ปี ๒๕๐๔ เป็นปีแรกที่มีโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะ ที่สามารถเรียกเข้า
กรุงเทพมหานครได้ โดยทำการโทรศัพท์จากบางแสนเข้ากรุงเทพฯ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในฤดูร้อนที่เดินทางไปพักผ่อนอากาศ โดยทำการติดตั้งด้วยกัน
ทั้งหมดจำนวน ๒ เครื่อง^๖ นอกจากนี้ยังได้ทำการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะชนิดธรรมดา
จำนวน ๕ ตู้ และโทรศัพท์สาธารณะชนิดเป็นขุมอีก ๑๘ ตู้

ปี ๒๕๐๕ มีโทรศัพท์สาธารณะที่ติดตั้งเพิ่มดังนี้คือ โทรศัพท์สาธารณะชนิด

^๑ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๓
(พิมพ์ที่องค์การโทรศัพท์ฯ แผนกการพิมพ์ ถนนเพลินจิต นายชนะ อัดนิทัต ผู้พิมพ์
โฆษณา), หน้า ๑๒.

^๒ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๔
(พิมพ์ที่องค์การโทรศัพท์ฯ แผนกการพิมพ์ ถนนเพลินจิต นายชนะ อัดนิทัต ผู้พิมพ์
โฆษณา), หน้า ๑๓.

^๓ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๕
(พิมพ์ที่องค์การโทรศัพท์ฯ แผนกการพิมพ์ ถนนเพลินจิต นายชนะ อัดนิทัต ผู้พิมพ์
โฆษณา), หน้า ๗.

^๔ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๑.

ธรรมดา ๘ เครื่อง โทรศัพท์สาธารณะชนิดเป็นขั้วจำนวน ๒๐ คู่^๑

ปี ๒๕๐๖ มีโทรศัพท์สาธารณะที่ติดตั้งเพิ่มดังนี้คือ โทรศัพท์สาธารณะชนิดธรรมดาและแบบเป็นขั้วทั้งหมดจำนวน ๒๐ คู่^๒

ปี ๒๕๐๗ มีโทรศัพท์สาธารณะติดตั้งเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วจำนวน ๒๓ คู่^๓

ปี ๒๕๐๘ มีการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะในภูมิภาคจำนวน ๔ คู่และในเขตนครหลวงจำนวน ๑๕ คู่^๔ และมีปริมาณโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะทั้งหมด ๗ แห่งด้วยกัน คือ ที่จังหวัดจันทบุรีติดตั้งที่ท่าเลย ชลบุรีติดตั้งที่สัตหีบและบางแสน ศรีราชา ติดตั้งที่บางละมุง อุดรธานีติดตั้งที่วังน้อย คลองเงาะติดตั้งที่ทุ่งสง และสระบุรีติดตั้งที่ปากช่อง^๕

^๑องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๖ (พิมพ์ที่องค์การโทรศัพท์ แผนกการพิมพ์ ถนนเพลินจิต นายชนะ อัครนิหิต ผู้พิมพ์โฆษณา), หน้า ๓๗.

^๒องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๗ (พิมพ์ที่องค์การโทรศัพท์ แผนกการพิมพ์ ถนนเพลินจิต นายชนะ อัครนิหิต ผู้พิมพ์โฆษณา), หน้า ๔๖.

^๓องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๘ (พิมพ์ที่องค์การโทรศัพท์ แผนกการพิมพ์ ถนนเพลินจิต นายชนะ อัครนิหิต ผู้พิมพ์โฆษณา), หน้า ๖.

^๔องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๙ (พิมพ์ที่องค์การโทรศัพท์ แผนกการพิมพ์ ถนนเพลินจิต นายชนะ อัครนิหิต ผู้พิมพ์โฆษณา), หน้า ๘.

^๕เรื่องเดียวกัน, หน้า ๙.

ปี ๒๕๐๔ มีโทรศัพท์สาธารณะติดตั้งแล้วจำนวน ๓๑๓ คู่และ ในปีนี้ทำการติดตั้งจำนวน ๒๐ คู่ และมีการติดตั้งโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะตามสถานที่ต่าง ๆ อีก ดังนี้คือ สระบุรีติดตั้งที่หินกอง หนองแคและปากช่อง ศรีสะเกษติดตั้งที่อุทุมพรพิสัย ฉะเชิงเทราติดตั้งที่ตำบลหน้าเมือง

ปี ๒๕๑๐ มีการเปลี่ยนแปลงโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะจากปากช่องเป็นแก่งคอย เนื่องจากมีการเปิดชุมสายเพิ่มขึ้นที่แก่งคอย และมีการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะเพิ่มขึ้นจำนวน ๒๖ คู่

ปี ๒๕๑๑ ในวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ได้มีการเปิดบริการโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะเพิ่มขึ้นที่หาดพิทยา ชลบุรีจำนวน ๑ คู่ และมีการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะเพิ่มทั้งหมด ๗๑ คู่

ปี ๒๕๑๒ มีการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะเพิ่มจากปีที่แล้วจำนวน ๔๔ คู่

๑. องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๐
(พิมพ์ที่องค์การโทรศัพท์ฯ แผนกการพิมพ์ ถนนเพลินจิต นายชนะ อัครนิหิต ผู้พิมพ์โฆษณา) หน้า ๔.

๒. องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๑
(พิมพ์ที่องค์การโทรศัพท์ฯ แผนกการพิมพ์ ถนนเพลินจิต นายชนะ อัครนิหิต ผู้พิมพ์โฆษณา) หน้า ๕.

๓. องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๒
(พิมพ์ที่องค์การโทรศัพท์ฯ แผนกการพิมพ์ ถนนเพลินจิต นายชนะ อัครนิหิต ผู้พิมพ์โฆษณา) หน้า ๗.

๔. องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๓
(พิมพ์ที่องค์การโทรศัพท์ฯ แผนกการพิมพ์ ถนนเพลินจิต นายชนะ อัครนิหิต ผู้พิมพ์โฆษณา) หน้า ๘.

ปี ๒๕๑๓ มีการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะเพิ่มจากปีที่แล้วจำนวน ๖๔ ตู้

ปี ๒๕๑๔ มีการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะจำนวน ๑๖๘ ตู้

ปี ๒๕๑๕ มีการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะจำนวน ๒๓๓ ตู้

ปี ๒๕๑๖ การบริการโทรศัพท์สาธารณะ องค์การโทรศัพท์ฯ ได้พยายามกระจายบริการโทรศัพท์สาธารณะให้กว้างขวางออกไปตามย่านต่าง ๆ โดยเฉพาะย่านที่มีชุมชนอยู่หนาแน่นทั้งในเขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด เพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้มีความจำเป็นต้องการใช้โทรศัพท์มากยิ่งขึ้นและได้พยายามติดตั้งตามสถานที่ที่เปิดบริการ ๒๔ ชั่วโมงให้มากขึ้น เช่น ตามปั้มน้ำมัน ภัตตาคาร โรงแรม เป็นต้น และตามย่านการค้าที่สำคัญ ๆ และได้มีการติดตั้งโทรศัพท์ สาธารณะเพิ่มขึ้นจำนวน ๒๗๐ ตู้ นอกจากนี้ทางองค์การโทรศัพท์ยังได้มีการให้บริการโทรศัพท์สาธารณะชั่วคราว เพื่อใช้ในงานแสดงในโอกาสพิเศษ หรืองานนักชดถุกซ์ต่าง ๆ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้เปิดบริการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะใช้ภายในบริเวณนั้นได้จนกว่างานนั้นจะสิ้นสุดลงโดยไม่คิดค่าติดตั้งแต่อย่างใด เพียงแต่ใช้เหรียญบาทหรือ เหรียญโทรศัพท์เท่านั้น ทั้งนี้เพื่อความ

“องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๔
(พิมพ์ที่องค์การโทรศัพท์ฯ แผนกการพิมพ์ ถนนเพลินจิต นายชนะ อัครนิหิต ผู้พิมพ์
โฆษณา) หน้า ๗.

“องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๕
(พิมพ์ที่องค์การโทรศัพท์ฯ แผนกการพิมพ์ ถนนเพลินจิต นายชนะ อัครนิหิต ผู้พิมพ์
โฆษณา) หน้า ๘.

“องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๕ หน้า ๗.

“องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๖
(พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว นายกำธร สธิกรกุล ผู้พิมพ์โฆษณา), หน้า ๑๒.

สะดวกสบายของประชาชนผู้ใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะ^๑

ปี ๒๕๑๗ มีการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะ จำนวน ๒๑๗ ตู้^๒

ปี ๒๕๑๘ มีการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะจำนวน ๘๓ เครื่อง^๓

ปี ๒๕๑๙ องค์การโทรศัพท์ฯ ได้คำนึงว่า บริการโทรศัพท์สาธารณะเป็นสิ่งจำเป็นในเขตที่มีชุมชนหนาแน่น ทางองค์การโทรศัพท์ฯ จึงได้มีการวางเป้าหมายที่จะขยายให้ประชาชนประมาณ ๕๐๐ คน ในเขตชุมชน มีโทรศัพท์สาธารณะใช้อย่างน้อยประมาณ ๑ เครื่อง^๔ นอกจากนี้องค์การโทรศัพท์ฯ ยังได้มีการกำหนดโครงการที่จะดำเนินการต่อไปกล่าวคือ องค์การโทรศัพท์ฯ ได้จัดทำโครงการพัฒนาเศรษฐกิจขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๗ โดยมีวัตถุประสงค์ของโครงการ คือ "เพิ่มบริการโทรศัพท์สาธารณะให้แพร่หลายขึ้นทั่วประเทศ ในเขตที่มีบริการโทรศัพท์ เพื่อให้ทุกระดับชั้นมีโอกาสได้ใช้บริการโทรศัพท์ทั่วถึงกัน" และมีเป้าหมายดังนี้คือ "ดำเนินการเพิ่มบริการโทรศัพท์สาธารณะทั่วประเทศในเขตที่มีบริการโทรศัพท์ ให้ประชาชนประมาณ ๕๐๐ คน ที่อยู่ในเขตชุมชนสามารถใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะได้อย่างน้อย ๑ เครื่อง ภายในระยะทางที่เหมาะสม โดยจะทำการ

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๓.

^๒ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๗, หน้า ๕๐.

^๓ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๘, หน้า ๔๒.

^๔ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๙, หน้า ๑๖.

ติดตั้งเพิ่มประมาณ ๑๓,๐๐๐ เครื่อง" "คำเนิการให้บริการโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะ
ทั่วประเทศ ในเขตที่มีบริการโทรศัพท์สาธารณะ ให้ประชาชนประมาณ ๕๐,๐๐๐ คนที่
อยู่ในเขตชุมชนสามารถใช้บริการโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะได้อย่างน้อย ๑ เครื่อง
ภายในระยะทางที่เหมาะสม"^๑ และภายในปี ๒๕๑๕ นี้ ทางองค์การโทรศัพท์ก็ได้
ดำเนินการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะจำนวน ๒๗๑ เครื่อง^๒

ปี ๒๕๒๐ องค์การโทรศัพท์ได้มีโครงการที่จะติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะ
ในเขตนครหลวงจำนวน ๑๗๑ เครื่อง ภูมิภาค ๓๖ เครื่อง รวมทั้งหมด ๒๐๗ เครื่อง
แต่จริงแล้วองค์การโทรศัพท์ได้ทำการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะจำนวน ๓๗๕ เครื่องซึ่งมาก
กว่าโครงการอยู่ ๑๖๘ เครื่อง"

ปี ๒๕๑๑ องค์การโทรศัพท์ได้มีโครงการที่จะติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะ
ตามชุมชนสายที่ยังไม่มีบริการโทรศัพท์สาธารณะหรือที่องค์การโทรศัพท์ ยังให้บริการไม่
เพียงพอ และให้จัดทำแผนเพิ่มโทรศัพท์สาธารณะชนิดใหม่ให้มากที่สุด และจัดทำ
การติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะจำนวน ๑,๐๐๐ เลขหมาย แต่จริงแล้วทำการติดตั้งได้เพียง
๕๑๑ เลขหมายน้อยกว่าเป้าหมายอยู่ ๓๗ เลขหมาย"

ปี ๒๕๒๒* องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้มีโครงการที่จะเพิ่มโทรศัพท์
สาธารณะตามชุมชนสายที่ยังไม่มีบริการโทรศัพท์สาธารณะ หรือที่องค์การโทรศัพท์
ยังให้บริการไม่เพียงพอและจะทำการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะ จำนวน ๒๗,๐๐๐

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๓-๒๔.

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๓.

* องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๑,
หน้า ๔-๔๔.

“ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๑. หน้า ๕.

“ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๐.

* หมายเหตุ ปี ๒๕๒๒ รายงานประจำปียังมีได้ออกมาจะออกประมาณเดือน

เลขหมาย*

จะเห็นได้ว่าโครงการขององค์การโทรศัพท์ฯ เกี่ยวกับโทรศัพท์สาธารณะนั้น
โครงการที่สำคัญคือ โครงการพัฒนาเศรษฐกิจขององค์การโทรศัพท์ พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๗
เพื่อจัดการขาดแคลนโทรศัพท์ที่องค์การโทรศัพท์ฯ ไม่สามารถตอบสนองได้อย่างเต็มที่

ตารางที่ ๒

ตารางแสดงจำนวนโทรศัพท์สาธารณะตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๕

ปี	จำนวน	ปี	จำนวน
๒๕๒๗	๔๒	๒๕๑๒	๔๖๕
๒๕๒๘	๔๒	๒๕๑๓	๕๓๐
๒๕๒๙	๔๕	๒๕๑๔	๖๒๘
๒๕๓๐	๔๗	๒๕๑๕	๗๓๑
๒๕๓๑	๑๐๐	๒๕๑๖	๑,๒๐๑
๒๕๓๒	๑๕๓	๒๕๑๗	๑,๕๑๘
๒๕๓๓	๒๐๔	๒๕๑๘	๑,๘๖๑
๒๕๓๔	๒๒๗	๒๕๑๙	๑,๘๖๒
๒๕๓๕	๒๒๕	๒๕๒๐	๒,๒๐๗
๒๕๓๖	๒๗๕	๒๕๒๑	๒,๕๒๔
๒๕๓๗	๒๘๓	๒๕๒๒*	๕,๓๒๔
๒๕๓๘	๒๘๓	๒๕๒๓*	๘,๓๒๔
๒๕๓๙	๓๑๓	๒๕๒๔*	๑๒,๓๒๔
๒๕๔๐	๓๓๘	๒๕๒๕*	๑๗,๓๒๔
๒๕๔๑	๔๑๐		

ที่มา; องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

*องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, โครงการขยายบริการโทรศัพท์สาธารณะในเขตนครหลวง ปีงบประมาณ ๒๕๒๒ ถึง ๒๕๒๕, หน้า ๓.

*หมายเหตุ เป็นตัวเลขประมาณ

๒. โครงการพัฒนาเศรษฐกิจขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ.

๒๕๒๐-๒๕๒๗ ส่วนที่เกี่ยวกับโทรศัพท์สาธารณะ

องค์การโทรศัพท์ฯ ได้ดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มาตั้งแต่แผนฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๑๐-๒๕๑๔ เมื่อประมาณสิบปีเศษที่แล้ว และเมื่อโครงการพัฒนาเศรษฐกิจขององค์การโทรศัพท์ฯ พ.ศ. ๒๕๑๔-๒๕๒๓ ซึ่งสิ้นสุดลงแล้วนี้ องค์การโทรศัพท์ฯ สามารถให้บริการโทรศัพท์ได้เพียง ๐.๘๗ เครื่องต่อประชากร ๑๐๐ คน ซึ่งนับว่าน้อยมาก โดยเนื่องมาจากขีดจำกัดในการลงทุน อันเป็นผลเนื่องมาจากภาวะผูกพันและข้อผูกมัดในการกู้เงินระยะยาวมาเพื่อลงทุนขยายงาน ดังนั้นองค์การโทรศัพท์ฯ จึงได้วางโครงการพัฒนาเศรษฐกิจขององค์การโทรศัพท์ฯ พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๗ ขึ้นมาอีก ๑ ฉบับ ซึ่งมีวัตถุประสงค์และนโยบายดังที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น

ขอบเขตของงานที่จะกระทำให้บรรลุเป้าหมายคือ ทำการจัดหาและติดตั้งเครื่องโทรศัพท์สาธารณะเป็นจำนวน ๑๓,๒๓๕ เครื่อง และจัดหาและติดตั้งเครื่องโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะเป็นจำนวน ๑,๒๐๐ เครื่อง^๑ เมื่อโครงการนี้ดำเนินได้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จะส่งผลดังนี้คือ จำนวนเครื่องโทรศัพท์สาธารณะที่ใช้สำหรับการเรียกในท้องถิ่นจากปี ๒๕๒๒ มี ๔,๑๒๕ เครื่องและในปี ๒๕๒๗ จะมีถึง ๑๗,๓๖๐ เครื่อง สำหรับโทรศัพท์ทางไกลนั้นจะมีจำนวนเครื่องโทรศัพท์สาธารณะที่ใช้สำหรับเรียกโทรศัพท์ทางไกลในปี ๒๕๒๗ จำนวน ๓,๖๑๖ เครื่อง^๒ (รวมเครื่องโทรศัพท์สาธารณะที่ใช้สำหรับบริการโทรศัพท์ทางไกลชนบท) นอกจากนั้นผลอันใหญ่หลวงที่จะได้รับคือ เป็นการเสริมสร้างรากฐานข้อมูลข่าวสารโทรศัพท์อันทันสมัยที่ได้เริ่มวางไว้แล้วให้เข้มแข็งขึ้น มีผลต่อทางเศรษฐกิจทำให้การติดต่อทางธุรกิจทำได้สะดวกขึ้น เป็นการ

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, โครงการพัฒนาเศรษฐกิจขององค์การ
โทรศัพท์ฯ พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๗ (ฉบับรวม), หน้า ๒๐.

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๓.

สนับสนุนและจูงใจให้มีผู้ลงทุนด้านอุตสาหกรรมมากขึ้น บริการโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะ (จะขอกล่าวรายละเอียดอีกครั้งหนึ่งในหัวข้อโครงการโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะ) จะช่วยกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจออกไปสู่ภูมิภาคเร็วขึ้น มีผลต่อทางสังคม การเมือง และความมั่นคงของชาติ เพราะการเพิ่มจำนวนโทรศัพท์สาธารณะทั้งในเขตนครหลวงและภูมิภาครวมทั้งโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะ ย่อมทำให้ประชาชนทุกระดับชั้นสามารถใช้บริการโทรศัพท์ได้ทั่วถึงกันมากขึ้น เป็นการช่วยลดช่องว่างของบุคคลตามนโยบายของรัฐบาลได้ในตัวด้วย

๓. โครงการขยายบริการโทรศัพท์สาธารณะในเขตนครหลวง (ปี ๒๕๒๒-๒๕๒๕)

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้เล็งเห็นว่า ความต้องการและการขาดแคลนโทรศัพท์ในเขตนครหลวง มีปริมาณสูงมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเทียบกับในเขตภูมิภาค ดังนั้นการเพิ่มหรือการขยายบริการโทรศัพท์สาธารณะ จึงเป็นการขยายบริการโทรศัพท์ในเขตนครหลวงเป็นส่วนใหญ่ หรือกล่าวได้ว่าได้ให้ความสำคัญในเขตนครหลวงมากกว่าในเขตภูมิภาค ดังในปัจจุบันนี้ (๒๕๒๒) องค์การโทรศัพท์ฯ ได้ดำเนินการโครงการขยายบริการโทรศัพท์สาธารณะในเขตนครหลวงเป็นครั้งแรกโดยให้ชื่อว่า "โครงการขยายบริการโทรศัพท์สาธารณะในเขตนครหลวง ปีงบประมาณ ๒๕๒๒ ถึง ๒๕๒๕" โครงการนี้ได้ถือเอานโยบายขององค์การโทรศัพท์ฯ เกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์สาธารณะแก่ประชาชนมาใช้ดำเนินการ คือ ดำเนินการเพิ่มโทรศัพท์สาธารณะ ในเขตที่มีบริการโทรศัพท์ให้ประชาชนประมาณ ๕๐๐ คน ซึ่งอยู่ในเขตชุมชน สามารถใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะได้อย่างน้อย ๑ เครื่อง ภายในระยะทางที่เหมาะสม โดยมีวัตถุประสงค์คือ "เพื่อ เพิ่มปริมาณโทรศัพท์ให้มากขึ้น โดยพยายามให้มีการติดตั้งแม่กระจายไปทั่วท้องถื่น"^๑ ซึ่งประชาชนทั่วไปจะสามารถใช้ได้สะดวกกว่าในปัจจุบันมาก

^๑ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, โครงการขยายบริการโทรศัพท์สาธารณะในเขตนครหลวง ปีงบประมาณ ๒๕๒๒ ถึง ๒๕๒๕, ฝ่ายดำเนินการ, ๔ พฤศจิกายน ๒๕๒๑,

เป้าหมายการดำเนินงาน จำนวนการติดตั้งองค์การโทรศัพท์ฯ ได้วางแผน
การติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะเป็น ๔ ปี^๑ ดังนี้คือ

ปีงบประมาณ ๒๕๒๒ ติดตั้ง ๒,๔๐๐ เลขหมาย

ปีงบประมาณ ๒๕๒๓ ติดตั้ง ๓,๐๐๐ เลขหมาย

ปีงบประมาณ ๒๕๒๔ ติดตั้ง ๔,๐๐๐ เลขหมาย

ปีงบประมาณ ๒๕๒๕ ติดตั้ง ๕,๐๐๐ เลขหมาย

โดยมีโทรศัพท์สาธารณะสำหรับบริการประชาชนด้วยกัน ๓ ประเภทคือ
แบบ Kiosk แบบ Coin Box และแบบ Booth (รายละเอียดกล่าวอยู่ใน
หน้า ๔๖) โดยที่โทรศัพท์แบบ Booth เป็นโทรศัพท์สาธารณะชนิด^๑ใหม่ที่ต้องค
การโทรศัพท์ฯ ได้เริ่มดำเนินการในปี ๒๕๒๒ โดยมีการประมาณการติดตั้งเอาไว้
ดังนี้^๒

ปีงบประมาณ ๒๕๒๒ ติดตั้ง ๓๐๐ เลขหมาย

ปีงบประมาณ ๒๕๒๓ ติดตั้ง ๓๕๐ เลขหมาย

ปีงบประมาณ ๒๕๒๔ ติดตั้ง ๔๐๐ เลขหมาย

ปีงบประมาณ ๒๕๒๕ ติดตั้ง ๕๐๐ เลขหมาย

โทรศัพท์สาธารณะประเภท Booth นี้ได้มีการติดตั้งโครงการเร่งด่วน
โดยทำการติดตั้งทั้งหมด ๔๕ เลขหมาย (เครื่อง) จำนวน ๔๔ จุด^๓ ก่อน โคร
การเร่งด่วนทั้ง ๔๕ จุด ๔๕ เลขหมาย จะเปิดให้ใช้จำนวน ๔๕ จุด ภายในเดือน
กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ และอีก ๔๔ จุดเปิดให้ใช้เดือนมีนาคม ๒๕๒๒ ซึ่งปัจจุบันได้ติดตั้ง

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒.

^๒ เรื่องเดียวกัน หน้า ๒.

^๓ เรื่องเดียวกัน หน้า ๔.

ครบทุกจุดแล้ว และได้ทำการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะเพิ่มต่อไปตามโครงการขยาย

โทรศัพท์สาธารณะในเขตนครหลวง

โทรศัพท์สาธารณะแบบ Booth ได้ทำการติดตั้งมาแล้วทั้งหมดจำนวน

๓ แบบด้วยกันกล่าวคือ

รุ่นแรก เป็นรุ่นที่ไม่มีประตู ได้นำมาทำการติดตั้งเร่งด่วนตามที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น เพื่อเป็นการทดลองเกี่ยวกับ เมื่อทำการติดตั้งแล้วจะเกิดความสูญเสียและเสียหายกับโทรศัพท์ชนิดนี้หรือไม่ จะได้รับความนิยมจากประชาชนหรือไม่ โดยรุ่นแรกที่ได้ทำการติดตั้งตามสี่แยกและขอบถนนที่มีประชาชนหนาแน่น* และเมื่อทำการทดลองเป็นที่เรียบร้อยแล้วปรากฏว่าได้รับความนิยมจากประชาชนมาก ซึ่งได้รับผลจากการทดลองเป็นที่น่าพอใจ ความเสียหายเกิดขึ้นกับโทรศัพท์น้อยมาก

รุ่นที่สอง เป็นโทรศัพท์สาธารณะที่มีลักษณะคล้าย* รุ่นแรก แต่ต่างกับที่รุ่นที่สองมีประตูเปิด-ปิดในตัว มีลักษณะครึ่งตัว โทรศัพท์สาธารณะรุ่นที่ ๒ นี้ได้ทำการติดตั้งเป็นจำนวน ๒๐๐ เครื่อง สถานที่ติดตั้งทำแบบเดียวกับรุ่นที่ ๑

รุ่นที่สาม เป็นรุ่นสุดท้ายที่องค์การโทรศัพท์ฯ ได้ดำเนินการติดตั้งอยู่ในปัจจุบัน ลักษณะคล้ายรุ่นที่สอง มีประตูเปิด-ปิดเต็มตัว เป็นรุ่นที่ปรับปรุงคุณภาพของผู้ให้ดีขึ้น เพื่อสามารถป้องกันฝนและกันลมได้ นอกจากนี้ยังสามารถลดเสียงรบกวนจากภายนอกได้มากพอสมควร โทรศัพท์สาธารณะรุ่นที่ ๓ นี้ ทางองค์การโทรศัพท์ฯ จะทำการติดตั้งเพิ่มขึ้นจำนวน ๗๐๐ ตู้ โดยขยายบริเวณจุดที่ตั้ง นอกเหนือจากบนทางเท้า ตามสถานที่ที่มีผู้คนสัญจรไปมาหนาแน่นแล้วยังได้ทำการติดตั้งไปตามหมู่บ้านทาว์นเฮาส์ และบริเวณสาธารณะประโยชน์ให้มากขึ้น โทรศัพท์สาธารณะรุ่นที่สาม ๗๐๐ ตู้

* ลัมภาษณ์, ภากสิณี ยวนิยม, หัวหน้าหน่วยวิเคราะห์บริการและปรับปรุงราคาอุปกรณ์ปลายทาง, ๔ ธันวาคม ๒๕๒๒.

องค์การโทรศัพท์ได้วางแผนที่จะติดตั้งให้เสร็จสิ้นภายในปี ๒๕๑๒^๑ และเมื่อสิ้นปี ๒๕๑๒ ทางองค์การโทรศัพท์ฯ ได้ทำการติดตั้งครบทั้ง ๗๕๐ ตู้ ซึ่งบรรลุถึงวัตถุประสงค์ขององค์การโทรศัพท์ที่ตั้ง เป้าหมายเอาไว้ โดยที่การขยายโทรศัพท์สาธารณะในเขตนครหลวง แต่ละปีจะใช้งบประมาณดังนี้^๒

ปีงบประมาณ		
๒๕๑๒	๒๒.๓๓๖	ล้านบาท
๒๕๑๓	๒๘.๕๘๐	ล้านบาท
๒๕๑๔	๓๙.๒๒๔	ล้านบาท
๒๕๑๕	<u>๕๑.๔๕๐</u>	ล้านบาท
รวม ๔ ปี	๑๔๑.๕๘๐	ล้านบาท
งบผูก เงิน	<u>๑.๕๖๓</u>	ล้านบาท
	<u>๑๔๓.๑๔๓</u>	ล้านบาท

^๑ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, ข่าวองค์การโทรศัพท์ฯ, หน่วยประชาสัมพันธ์ทั่วไป ศูนย์การพาณิชย์, ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๑๒.

^๒ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, โครงการขยายบริการโทรศัพท์สาธารณะในเขตนครหลวง ปีงบประมาณ ๒๕๑๒ ถึง ๒๕๑๕, หน้า ๓.

หลังจากที่มีการขยายโครงการตาม เป้าหมายที่วางเอาไว้แล้ว จำนวน
โทรศัพท์สาธารณะที่มีบริการประชาชนทั้งหมดจะมีประมาณ^๑

ปีงบประมาณ	ติดตั้งเพิ่ม	รวม
๒๕๒๑	ยอด ๓๐ ก.ย. ๒๕๒๑ มี	๒,๕๒๔
๒๕๒๒	๒,๕๐๐	๕,๐๒๔
๒๕๒๓	๓,๐๐๐	๘,๐๒๔
๒๕๒๔	๔,๐๐๐	๑๒,๐๒๔
๒๕๒๕	๕,๐๐๐	๑๗,๐๒๔

การขยายบริการโทรศัพท์สาธารณะในเขตนครหลวงนี้ คาดว่า โครงการนี้
จะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน ในเรื่องความขาดแคลนโทรศัพท์ ซึ่งองค์
การโทรศัพท์ฯ ได้พยายามจัดทำโครงการและดำเนินการอย่างรีบด่วน เพื่อขยายกิจการ
ออกไปให้กว้างขวางตามกำลังและความสามารถที่จะอำนวยให้

การยกเลิกโทรศัพท์สาธารณะแบบ Kiosk

องค์การโทรศัพท์ฯ ได้มีมติให้ทำการยกเลิกโทรศัพท์สาธารณะแบบ Kiosk
ทั้งหมด โดยทำการยกเลิกมาตั้งแต่ต้นปี ๒๕๒๒ เหตุผลในการยกเลิกเพราะว่าโทรศัพท์
สาธารณะแบบ Kiosk ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตามที่
องค์การโทรศัพท์ฯ ได้ตั้ง เป้าหมายเอาไว้ นอกจากนั้นการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะ
แบบ Kiosk ยังเป็นที่เกะกะการสัญจรไปมาของประชาชนผู้ทำการดูแลโทรศัพท์
ทำการขายของอื่นนอก เหนือจากที่องค์การโทรศัพท์ฯ กำหนดไว้ในสัญญา โทรศัพท์
สาธารณะแบบ Kiosk องค์การโทรศัพท์ฯ จะทำการยกเลิกทั้งหมดในปี พ.ศ. ๒๕๒๒

จากการยกเลิกโทรศัพท์สาธารณะแบบ Kiosk นี้ องค์การ
โทรศัพท์ฯ จึงได้นำโทรศัพท์สาธารณะแบบ Booth เข้ามาติดตั้งแทนเพื่อเป็นการ
ให้บริการประชาชนต่อไป

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓.

๔. โครงการโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะ^๑

การให้บริการขององค์การโทรศัพท์ฯ เกี่ยวกับโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะมีการจัดการและการบริการงาน เหมือนกับการให้บริการโทรศัพท์สาธารณะในเขตนครหลวง แต่องค์การโทรศัพท์ฯ ยังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในด้านนี้โดยตรง

โครงการโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะได้กำหนดขึ้นตามโครงการพัฒนาเศรษฐกิจขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๐-๒๕๒๗ โดยจะทำการให้บริการในเขตที่มีบริการโทรศัพท์ให้ประชาชนประมาณ ๕๐,๐๐๐ คน ที่อยู่ในเขตชุมชนสามารถใช้โทรศัพท์ทางไกลสาธารณะได้อย่างน้อย ๑ เครื่อง ภายในระยะทางที่เหมาะสม โครงการนี้จะเริ่มดำเนินในปลายปี ๒๕๒๔ ถึง ๒๕๒๗

เดิมองค์การโทรศัพท์ฯ จะดำเนินการติดตั้งเครื่องโทรศัพท์ภายในท้องถิ่นขึ้นก่อน เมื่อมีผู้นิยมใช้เพียงพอจึงจะทำการเชื่อมโยงข่ายสายทางไกล ให้โทรศัพท์ภายในท้องถิ่นติดต่อโทรศัพท์ทางไกลรับภายนอกได้ แต่ตามแนวนโยบายใหม่ องค์การโทรศัพท์ฯ จะไม่รอการขยายตัวของโทรศัพท์ในท้องถิ่นนั้น แต่จะรีบดำเนินการให้คนในท้องถิ่นที่ไม่มีโทรศัพท์สามารถติดต่อผ่านโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะได้ โดยสามารถติดต่อไปยังที่ต่าง ๆ ในประเทศได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าชุมชนที่ห่างไกลและไม่มีโทรศัพท์ใช้ แต่จะมีโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะติดตั้งให้ใช้แทน อันเป็นโครงการใหม่ขององค์การโทรศัพท์ที่แปลกไปจากเดิม

ในปลายปี พ.ศ. ๒๕๒๓ หรือต้นปี พ.ศ. ๒๕๒๔ องค์การโทรศัพท์ฯ จะมีโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะแบบหยอดเหรียญอัตโนมัติ โดยที่ผู้ใช้โทรศัพท์หยอดเหรียญตามระยะเวลาที่ใช้เป็นระยะ ๆ โทรศัพท์ทางไกลสาธารณะประเภทนี้ทางองค์การโทรศัพท์ฯ จะเป็นผู้กำหนดติดตั้งตามสถานที่ต่างๆ ภายในเขตการดำเนินงานขององค์การโทรศัพท์ฯ ทั้ง ๔ แห่ง และอาจจะมีการขยายการให้บริการไปนอกเขตองค์การโทรศัพท์ฯ ตามสถานที่ที่เหมาะสม โครงการนี้จะเริ่มที่กรุงเทพฯ และต่างจังหวัดที่มีชุมสายโทรศัพท์ใช้อยู่แล้ว การใช้โทรศัพท์ทางไกลสาธารณะจะมีวิธีบอกถึงการใช้ คือ หยอดเหรียญครั้งแรก ๒ บาท เพื่อหมุนเลขรหัส และเมื่อทำการพูดติดต่อกันแล้วจะมีสัญญาณคอยเตือนให้หยอดเหรียญต่อ โดยทำการหยอดครั้งละ ๒ บาท จนกว่าจะติดต่อกันเสร็จ สัญญาณการเตือนจะขึ้นอยู่กับระยะทางที่ต้องการติดต่อ ถ้าระยะทางการติดต่อไกลสัญญาณที่เตือนให้หยอดเหรียญต่อ เวลาจะสั้นกว่าระยะทางการติดต่อที่ไกล

^๑ สัมภาษณ์, เสนาะ ชีวรากร, หัวหน้าศูนย์การพาณิชย์ องค์การโทรศัพท์ฯ

การจัดการและการบริหารงานขององค์การโทรศัพท์ฯ เกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์
สาธารณะ

๑. ความหมายของการจัดการและการบริหาร

คำว่า การจัดการ (Management) และการบริหาร (Administration) โดยทั่วไปใช้ในความหมายกว้าง ๆ ที่รวมถึงการบริหารรัฐกิจและธุรกิจ ความหมายของทั้งสองคำนี้ใกล้เคียงกันมาก แต่ถ้าจะหาถึงความแตกต่างแล้ว อาจกล่าวได้ว่า การบริหาร (Administration) นั้นเน้นในเรื่องการบริหารหรือการจัดการเกี่ยวกับนโยบาย ส่วนการจัดการ (Management) นั้นเป็นการนำเอา นโยบายไปปฏิบัติจัดทำ (Implementation) โดยปกติแล้วคำทั้งสองนี้โดยทั่วไป ใช้แทนกันได้

ศาสตราจารย์ ชูบ กาญจนประกร กล่าวว่า การบริหารหมายถึงการทำงานของกลุ่มบุคคล (Group) ตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไปที่ร่วมกันปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันศาสตราจารย์ Harold Koontz ให้ความหมายว่า เป็นการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลาย เช่น เงิน คน เบียร์

E.B. Flippo กล่าวว่า การจัดการคือ การวางแผน การจัดสายงาน การปฏิบัติขั้นดำเนินงานและการควบคุม เพื่อให้วัตถุประสงค์ขององค์การสามารถกระทำได้สำเร็จอย่างประหยัดและมีประสิทธิผล George R. Terry ให้คำจำกัดความว่า การจัดการคือ กระบวนการซึ่งเด่นชัด ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การจัดสายงาน การปฏิบัติขั้นดำเนินการและการควบคุม และได้ถูกปฏิบัติเพื่อกำหนด

สมพงษ์ เกษมสิน, การบริหาร, พิมพ์ครั้งที่ ๕ (กรุงเทพมหานคร:
บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, ๒๕๑๕), หน้า ๖.

และบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ โดยการใช้บุคคลและทรัพยากร^๑

การจัดการเป็นวิชาที่ต้องใช้ศิลปะและศาสตร์เพื่อเพื่อนำเอาประสบการณ์และความรู้ต่าง ๆ มาปรับใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งพอจะกล่าวได้ว่าคุณลักษณะที่สำคัญสำหรับการจัดการอาจมีดังต่อไปนี้^๒

๑. การจัดการจะต้องมีจุดมุ่งหมาย และพยายามให้หมุ่บุคคลใช้ความพยายามเพื่อบรรลุผลสำเร็จตามปรารถนา
๒. การจัดการเป็นมาตรการที่มีผลต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เป็นการกระทำให้เกิดผลต่อสภาพแวดล้อม
๓. การจัดการเป็นการทำงานของคนกลุ่มหนึ่งซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการที่ใช้กันมากในปัจจุบัน
๔. ผลของความก้าวหน้า จะประเมินได้ว่าสำเร็จมากน้อยเพียงไร
๕. การจัดการสามารถศึกษาและเรียนรู้ได้ และเกิดทักษะได้
๖. การจัดการต้องใช้ความเชี่ยวชาญจึงจะทำให้มีประสิทธิภาพ
๗. การจัดการไม่มีตัวตน ไม่สามารถมองเห็นได้ แต่จะปรากฏผลออกมาในรูปความมีระเบียบ บุคคลากรมีชีวิต และมีผลผลิตเป็นไปตามเป้าหมาย
๘. ผู้ปฏิบัติหน้าที่การจัดการไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลเดียวกันกับผู้เป็นเจ้าของกิจการ

^๑ เถาว์ลัย นันทาภิรวัฒน์, หลักการจัดการ (คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี พิมพ์ที่โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๑ นายวันชัย กิริชนะ ผู้พิมพ์โฆษณา), หน้า ๑-๒.

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓-๔.

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นจึงพอสรุปได้ว่า การจัดการต้องมีคุณลักษณะดังนี้

๑. อาศัยบุคคลเป็นองค์ประกอบสำคัญ
 ๒. ใช้ทรัพยากรการจัดการเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน
 ๓. มีการดำเนินงาน มีลักษณะเป็นกระบวนการ
 ๔. ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของบุคคล เพื่อให้เกิดความร่วมมือของกลุ่มอันจะนำไปสู่พลังร่วมของกลุ่มที่จะทำให้ภารกิจบรรลุวัตถุประสงค์
 ๕. เป็นการร่วมมือกันอย่างมีเหตุผล
 ๖. มีลักษณะเป็นการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
- การจัดการเป็นศาสตร์ชนิดหนึ่งที่ได้รับนิยามการก้าวหน้ามาเป็นลำดับ จนในปัจจุบันกลายมาเป็นกระบวนการเรียกว่า กระบวนการจัดการ (Management Process) ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

๑. การวางแผน (Planning)
๒. การจัดสายงาน (Organization)
๓. การปฏิบัติขึ้นดำเนินการ (Directing)
๔. การควบคุม (Controlling)

ตามลักษณะและการจัดการข้างต้นจะเห็นได้ว่า กิจกรรมทุกชนิดที่มีผู้ปฏิบัติงานหลายระดับจะประสบความสำเร็จได้ จะต้องมีการจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อม (environment) ต่าง ๆ ที่ได้เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ด้วย เช่น การเมือง เศรษฐกิจ สังคม ประเพณี และความเชื่อต่าง ๆ ด้วย

๒. ลักษณะการดำเนินงานและการบริหารงาน

องค์การโทรศัพท์ฯ ได้มีการปรับปรุงแก้ไขการแบ่งส่วนงาน และกำหนดหน้าที่ของส่วนงานมาหลายต่อหลายครั้ง ในครั้งล่าสุดอันประกอบด้วย ดร. สิริลักษณ์ จันทร์ราชสุ ปลัดกระทรวงคมนาคม ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์ฯ ได้ออกข้อบังคับว่าด้วยการแบ่งส่วนงานและหน้าที่ของส่วนงานขององค์การ

โทรศัพท์ฯ พ.ศ. ๒๕๑๘ ขึ้นใหม่และเริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นมา โดยมีการแยกหน่วยงานออกเป็นหน่วยงานย่อยดังนี้คือ (รูปที่ ๑)

จากองค์สภาพบขององค์การโทรศัพท์ในปัจจุบัน สามารถแยกหน้าที่การดำเนินงานและการบริหารของหน่วยงานทั้ง ๖ หน่วยงานออกได้ดังนี้ คือ

๑. ฝ่ายดำเนินการ (Department of Operations) มีหน้าที่ดำเนินงานเกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริการโทรศัพท์และโทรคมนาคม ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และส่วนที่ติดต่อกับต่างประเทศขององค์การโทรศัพท์ฯ รวมทั้งการดำเนินงานในด้านพาณิชย์และการบำรุงรักษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโทรศัพท์สาธารณะฝ่ายดำเนินการมีหน้าที่รับผิดชอบในการติดตั้ง บำรุงรักษา

๒. ฝ่ายวิศวกรรม (Department of Plant Engineering) มีหน้าที่กำหนดมาตรฐานวัสดุ อุปกรณ์ การพัสดุ การจัดทำ ออกแบบประมวลแผนงานและโครงการ ตลอดจนการทดสอบการซ่อมและผลิตอุปกรณ์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโทรศัพท์สาธารณะฝ่ายวิศวกรรมจะทำการกำหนดลักษณะของตัวเครื่องและออกแบบตู้โทรศัพท์สาธารณะรวมทั้งการจัดหาด้วย

๓. ฝ่ายเศรษฐกิจและการเงิน (Department of Economic and Finance) มีหน้าที่วางแผนประสานงานและดำเนินการในด้านเศรษฐกิจ การเงิน การงบประมาณ การบัญชี การรักษาและจ่ายเงิน เก็บรายได้ การออกเอกสารเรียกเก็บเงิน การรวบรวมวิจัยและสถิติทั้งโทรศัพท์ส่วนตัวและโทรศัพท์สาธารณะ

๔. ฝ่ายธุรการ (Department of Administration) มีหน้าที่ดำเนินงานด้านบุคคลากร สวัสดิการ การศึกษาอบรมกฎหมาย ระเบียบวินัย สารบรรณ และธุรกิจทั่วไป รวมทั้งงานธุรการของสำนักผู้อำนวยการ

๕. สำนักผู้อำนวยการ (Office of the Managing Director) มีหน้าที่ประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับนโยบายรวม การวางแผนงานรวม การตรวจการและสอบบัญชีขององค์การโทรศัพท์

๖. สำนักวางแผนและโครงการ (Office of Planning and Project)

มีหน้าที่วางแผนเกี่ยวกับการปรับปรุงและการขยายงานขององค์การโทรศัพท์ฯ จัดทำโครงการพร้อมทั้งกำหนดแผนดำเนินงาน และควบคุมการดำเนินงานด้านก่อสร้างให้เป็นไปตามโครงการและแผนที่กำหนดไว้ ในส่วนที่เกี่ยวกับโทรศัพท์สาธารณะมีหน้าที่วางโครงการระยะยาว เตรียมการขยายงบประมาณขยายแผนงานล่วงหน้า

ภาระหน้าที่ของหน่วยงานทั้ง ๖ หน่วยงานนี้ จะขึ้นตรงต่อผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย หน่วยงานทั้ง ๖ นี้จะทำการดำเนินงานครอบคลุมทั้งการให้บริการโทรศัพท์ส่วนตัวและการให้บริการโทรศัพท์สาธารณะแก่ประชาชน ซึ่งการดำเนินงานด้านการบริหารของโทรศัพท์ทั้งสองประเภทนี้ไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างแน่ชัด จึงขอกล่าวรวมกันไปทั้งสองอย่างดังกล่าวข้างต้น

๓. การติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะ

ในการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะนั้นองค์การโทรศัพท์ มิใช่จะติดตั้งได้ดังใจที่ต้องการเช่นเดียวกันกับความนึกคิดของประชาชนที่ต้องการให้ติดตั้งนี้บ้าง ตรงโน้นบ้าง เพราะการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ คู่สาย ความสะดวก ความต้องการ ความหนาแน่น และอื่น ๆ เป็นต้น

ดังนั้น ในการจัดตั้งโทรศัพท์สาธารณะทางองค์การโทรศัพท์ฯ จึงต้องดำเนินการโดยทำการสำรวจกับเจ้าของเขตทั้ง ๔ เขต (คือเขตโทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์) ในครบท่วงก่อนว่า สถานที่ไหนบ้างที่ตรงกับความต้องการ (ซึ่งองค์การโทรศัพท์จะกำหนดว่าแต่ละเขตจะติดตั้งกี่เครื่องและแต่ละเขตจะทำการติดตั้งกันเอง) ตรงกับเป้าหมายขององค์การโทรศัพท์ฯ ที่กำหนดขึ้น โดยแต่ละเขตจะทำการพิจารณาจากความหนาแน่นของประชาชน ความต้องการ สถิติของการติดตั้งการใช้งานของโทรศัพท์สาธารณะในระแวกนั้นที่มีอยู่ จำนวนและปริมาณคู่สาย และเลขหมายที่องค์การโทรศัพท์ฯ จะติดตั้งให้ได้

หลังจากนั้นองค์การโทรศัพท์ฯ ก็จะทำหนังสือขออนุญาตไปยังสำนักงาน กรุงเทพมหานคร ขออนุญาตกรมตำรวจจราจร ขออนุญาตตำรวจเทศกิจ ตำรวจท่องเที่ยว ต่าง ๆ ถ้าเป็นในเขตของกรมทางหลวงก็ต้องขออนุญาตกรมทางหลวงด้วย ขออนุญาตกับการไฟฟ้านครหลวงและถ้าเป็นสถานที่ส่วนบุคคลก็ต้องขออนุญาตเจ้าของที่หรือ เจ้าของสถานที่นั้น ๆ ด้วย จากนั้นองค์การโทรศัพท์ฯ โดยแต่ละเขตจะสำรวจว่าจุดไหนเหมาะสม และก็จะทำการสำรวจพร้อม ๆ กับเจ้าหน้าที่จากสถานที่ต่าง ๆ ที่ทำการขออนุญาตไป โดยการสำรวจจะดูจาก ต้องไม่ไปบังหน้าร้าน ต้องอยู่กึ่งกลางระหว่างร้านค้าหรือร้าน ไม่กีดขวางทางจราจร ดูสวยงาม การติดตั้งจะหันหน้าหรือหันหลังต้องสะดวกอยู่ในที่ปลอดภัย (ส่วนมากจึงอยู่ริมถนน) หลังจากนั้นเมื่อผู้สำรวจทราบว่าสถานที่ไหนเหมาะสมก็จะทำการติดตั้ง ณ จุดนั้น ๆ และเหตุผลที่ต้องขออนุญาตกันหลายแห่งก็ เพราะ มีพระราชบัญญัติการติดตั้งสิ่งของบนพื้นที่สาธารณะในเขตกรุงเทพมหานคร จึงต้องขออนุญาตกับกรุงเทพมหานคร และตำรวจจราจรเพื่อความปลอดภัย การสัญจรไปมาก็ขออนุญาตตำรวจจราจร เพื่อกันการสูญหายก็ขออนุญาตตำรวจท่องเที่ยว

ต่อจากนั้นหลังจากที่มีการสำรวจสถานที่ติดตั้ง และเป็นที่รับรู้โดยทั่วกัน แล้ว องค์การโทรศัพท์ฯ ก็จะดำเนินการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะ ณ จุดนั้น ๆ ต่อไป

๔. การควบคุมดูแลรักษาและการซ่อมแซม

ก. การควบคุมดูแลรักษา

การควบคุมดูแลรักษาโทรศัพท์สาธารณะ องค์การโทรศัพท์ฯ ได้มอบหมายความรับผิดชอบในการดูแลรักษาให้เขตโทรศัพท์นครหลวงแต่ละเขตทั้ง ๔ เขต เป็นผู้ดูแลรักษาโดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านนี้โดยตรงของแต่ละเขต เรียกว่า หน่วยบำรุงรักษา

นอกจากนี้ การควบคุมดูแลรักษาขององค์การโทรศัพท์ฯ ยังได้แบ่งออกเป็นตามประเภทของโทรศัพท์สาธารณะ กล่าวคือ

โทรศัพท์สาธารณะประเภท Coin Box และ Kiosk ผู้ขอเช่าโทรศัพท์สาธารณะจะต้องเป็นผู้ที่คอยดูแลรักษา ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องความสะอาดหรือความเสียหายใด ๆ ก็ตาม

โทรศัพท์สาธารณะประเภท Booth องค์การโทรศัพท์ฯ ยังมีได้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่เกี่ยวกับการดูแลรักษาโทรศัพท์สาธารณะขึ้น เพียงแต่หวังว่าประชาชนผู้ใช้บริการทุกคนจะ เป็นผู้ที่คอยดูแลรักษาโทรศัพท์สาธารณะให้

ข. การซ่อมแซม

การซ่อมแซมโทรศัพท์สาธารณะ องค์การโทรศัพท์ฯ ได้ทำการแบ่งการซ่อมโทรศัพท์สาธารณะออกเป็น เขตโทรศัพท์นครหลวง โดยให้เขตโทรศัพท์นครหลวงทั้ง ๔ เขต เป็นผู้รับผิดชอบในการซ่อมแซม เช่นกัน

องค์การโทรศัพท์ฯ จะทราบว่ามีใครจะทำ การแก้ไขปรับปรุงเครื่องโทรศัพท์สาธารณะโดยทราบจาก

๑) ผู้ขอเช่าโทรศัพท์สาธารณะ เมื่อผู้ขอเช่าโทรศัพท์สาธารณะพบว่า โทรศัพท์สาธารณะที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเกิดการเสียหายไม่สามารถใช้งานได้ จะต้องแจ้งให้องค์การโทรศัพท์ทราบถึงความเสียหายทันที โดยแจ้งกับเขตโทรศัพท์นครหลวงที่ตนอยู่ในความรับผิดชอบ เมื่อองค์การโทรศัพท์ได้รับแจ้งก็จะทำการออกไปแก้ไขซ่อมแซมทันที

๒) พนักงานเก็บเงิน เมื่อพนักงานเก็บเงินออกไปเก็บเงินและตรวจพบความเสียหายของโทรศัพท์สาธารณะ จะทำการแจ้งถึงความเสียหายมายังเขตโทรศัพท์นครหลวงของแต่ละเขตไป เพื่อให้หน่วยบำรุงรักษามาทำการแก้ไขซ่อมแซมต่อไป

๓) ประชาชนผู้ใช้บริการ นอกจากองค์การโทรศัพท์ฯ จะทราบจากผู้ขอเช่าบริการโทรศัพท์สาธารณะและจากพนักงานเก็บเงินของเขตโทรศัพท์สาธารณะแต่ละเขตแล้ว ก็ยังสามารถทราบจากประชาชนผู้ใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะ โดยการแจ้งจากประชาชนผู้ใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะ เมื่อพบว่าโทรศัพท์สาธารณะเสียหายหรือใช้การไม่ได้ โดยแจ้งผ่านมาทางหลายเลข ๑๗

๔) จากการตรวจเช็คมิเตอร์โทรศัพท์สาธารณะ ขอบเขตโทรศัพท์นครหลวงแต่ละเขต โดยการจดมิเตอร์ทุกเช้า เมื่อวันใดมิเตอร์ไม่ขึ้นหรือขึ้นน้อย โดย

เทียบจากสถิติที่มี องค์การโทรศัพท์ จะทำการสันนิษฐานว่าโทรศัพท์สาธารณะนั้นไม่มีคนใช้หรือ เสีย แต่อย่างไรก็ตามองค์การโทรศัพท์ฯ จะทำการส่งพนักงานบำรุงรักษาไปตรวจแก้ไขทันที ซึ่งส่วนมากแล้วจะเป็นการ เครื่องโทรศัพท์สาธารณะ เสีย

๕. การออกแบบและการจัดหา

ก. การออกแบบ

การออกแบบเกี่ยวกับโทรศัพท์สาธารณะ องค์การโทรศัพท์ฯ จะทำการ ออกแบบเกี่ยวกับ

๑) ตัวตู้โทรศัพท์สาธารณะ องค์การโทรศัพท์ฯ จะทำการออกแบบ ตู้โทรศัพท์สาธารณะให้ทันสมัยและมีคุณภาพมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการออกแบบตัวตู้ โทรศัพท์สาธารณะแบบ Booth มีการออกแบบมาจนถึงปัจจุบัน ๓ แบบด้วยกันคือ แบบแรก เป็นตู้แบบครึ่งตัว ไม่มีประตูปิด เมื่อนำออกใช้แล้วไม่สามารถที่จะป้องกันเสียง ได้ จึงทำให้มีเสียงรบกวนขณะที่ใช้บริการ แบบที่สองเป็นตู้แบบครึ่งตัวมีประตูปิด ทางองค์การโทรศัพท์ได้ทำการออกแบบเพื่อป้องกันเสียงมิให้รบกวนจากรอบข้าง แต่ก็ยังไม่มีประสิทธิภาพ จึงได้ทำการออกแบบโทรศัพท์สาธารณะแบบที่สามคือ เป็นตู้ แบบเต็มตัวมีประตูปิด ซึ่งเป็นการทดลองและการออกแบบขององค์การโทรศัพท์ฯ ตู้ โทรศัพท์รุ่นที่สามนี้สามารถลดเสียงจากรอบข้างในขณะที่ใช้บริการได้บ้างพอสมควร

๒) ตัวเครื่องโทรศัพท์สาธารณะ องค์การโทรศัพท์ฯ จะทำการกำหนด คุณสมบัติหรือคุณลักษณะของโทรศัพท์สาธารณะ ตามวัตถุประสงค์ที่องค์การโทรศัพท์ฯ ต้องการ เช่น เป็นเครื่องโทรศัพท์สาธารณะที่ติดสายเมื่อพูดแล้ว ๓ นาที เป็นต้น การ กำหนดคุณลักษณะนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากธนาคารโลก เนื่องจากการซื้อเครื่อง โทรศัพท์สาธารณะจำเป็นต้องกู้เงินจากธนาคารโลก

ข. การจัดหา

การจัดหาเครื่องโทรศัพท์สาธารณะ องค์การโทรศัพท์ฯ จะทำการ กู้เงินจากธนาคารโลก เพื่อนำมาลงทุนในการจัดซื้อ เครื่องโทรศัพท์สาธารณะ ตามวงเงิน

ที่ข๓ กู๋มาจากนั้นองค์การโทรศัพท์ฯ ก็จะออกแจ้งความประกวดราคาเครื่องโทรศัพท์
 สาธารณะโดยวิธีการประกวดราคา เมื่อทำการประกวดราคาแล้วก็จะทำการพิจารณา
 เรื่องราคา และคุณสมบัติเฉพาะว่ามีหรือตรงกับที่กำหนดหรือไม่ ผู้ประกวดราคาราย
 ใดเสนอราคาต่ำและคุณสมบัติถูกต้องตามที่องค์การโทรศัพท์ฯ และธนาคารโลกกำหนด
 ก็จะเป็นผู้ชนะการประกวดราคา โดยการผ่านการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ขององค์การ
 โทรศัพท์ฯ และเจ้าหน้าที่ของธนาคารโลก แต่ถ้าเมื่อผ่านการพิจารณาแล้วไม่มีผู้ใด
 ชนะการประกวดราคา คือ คุณสมบัติของเครื่องโทรศัพท์สาธารณะและราคาไม่อยู่ใน
 วงเงินที่จะทำการจัดซื้อได้ องค์การโทรศัพท์ฯ จะทำการยกเลิกการประกวดราคา
 และทำเรื่องถึงธนาคารโลกใหม่เพื่อทำการจัดหาเครื่องโทรศัพท์สาธารณะใหม่ในครั้ง
 ต่อไป

การทำเรื่องขอกู้เงินกับธนาคารโลก และการทำเรื่องออกประกวดราคา
 จะต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานประมาณ ๓ ถึง ๖ เดือน

๒. การเก็บเงิน

การเก็บเงินขององค์การโทรศัพท์ฯ เกี่ยวกับโทรศัพท์สาธารณะ องค์การ
 โทรศัพท์ฯ ได้จัดให้แต่ละเขตโทรศัพท์นครหลวงเป็นผู้รับผิดชอบในแต่ละเขตไป การ
 เก็บเงินโทรศัพท์สาธารณะนั้นจะกระทำการเก็บแยกตามโทรศัพท์สาธารณะแต่ละแบบ
 ไป กล่าวคือ

โทรศัพท์สาธารณะแบบ Coin Box และ Kiosk จะทำการ
 เก็บเงินโดยผู้เช่าโทรศัพท์สาธารณะ และใน ๑ อาทิตย์องค์การโทรศัพท์ฯ จะทำการ
 เก็บเงินกับผู้เช่าโทรศัพท์สาธารณะโดยมีบิล เก็บเงินค่านวนครั้งการใช้กับจำนวนมิเตอร์
 ที่ขึ้นหักด้วยส่วนลดคือ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ การเก็บเงินนี้ผู้เช่าจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบไม่ว่า
 จำนวนเงินที่ผู้เช่าเก็บจากเครื่องโทรศัพท์สาธารณะจะครบหรือไม่ก็ตาม

โทรศัพท์สาธารณะแบบ Booth จะทำการเก็บเงินโดยพนักงาน
 ของเขตโทรศัพท์นครหลวงแต่ละเขต โดยออกเก็บเงินครั้งละ ๓ คน การเก็บเงินจะ
 ทำการเก็บเงินวันเว้นวันถ้าผู้ใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะมีน้อย ถ้ามีผู้ใช้บริการโทรศัพท์

สาธารณะมากจะทำการเก็บเงินทุกวัน เช่นที่อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ เป็นต้น

๗. การให้บริการสมุดโทรศัพท์สำหรับโทรศัพท์สาธารณะ

การให้บริการสมุดโทรศัพท์สำหรับโทรศัพท์สาธารณะ องค์การโทรศัพท์ฯ ได้จัดทำโดยการนำสมุดโทรศัพท์ไปไว้ประจำตู้โทรศัพท์สาธารณะ ดังนี้

โทรศัพท์สาธารณะแบบ Coin Box และ Kiosk องค์การโทรศัพท์ฯ จะทำการแจกสมุดโทรศัพท์ให้กับผู้เข้าโทรศัพท์สาธารณะคนละ ๑ เล่ม และให้มีไว้สำหรับบริการประชาชนผู้ใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะ

โทรศัพท์สาธารณะแบบ Booth องค์การโทรศัพท์ฯ จะนำสมุดโทรศัพท์ไปไว้ประจำตู้โทรศัพท์สาธารณะตู้ละ ๑ เล่ม โดยการเจาะรูร้อยเชือกสมุดโทรศัพท์ไว้กับตัวตู้โทรศัพท์สาธารณะทุกเครื่อง เพื่อสำหรับบริการประชาชนผู้ใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะ

สมุดโทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์ฯ ได้มอบให้บริษัท เชนเนอราล เทเลโฟน อีเรคตอรี เป็นผู้จัดพิมพ์ โดยจัดพิมพ์ทั้งหมด ๑๒๕% ของโทรศัพท์ที่มีทั้งหมด (ทั้งโทรศัพท์ส่วนตัวและโทรศัพท์สาธารณะ) ๒๕% ที่เกินมาจะเป็นสมุดโทรศัพท์สำรองไว้ เพื่อโทรศัพท์ที่ติดตั้งใหม่ทั้งโทรศัพท์ส่วนตัวและโทรศัพท์สาธารณะ

ลักษณะหรือแบบของโทรศัพท์สาธารณะที่ให้บริการ

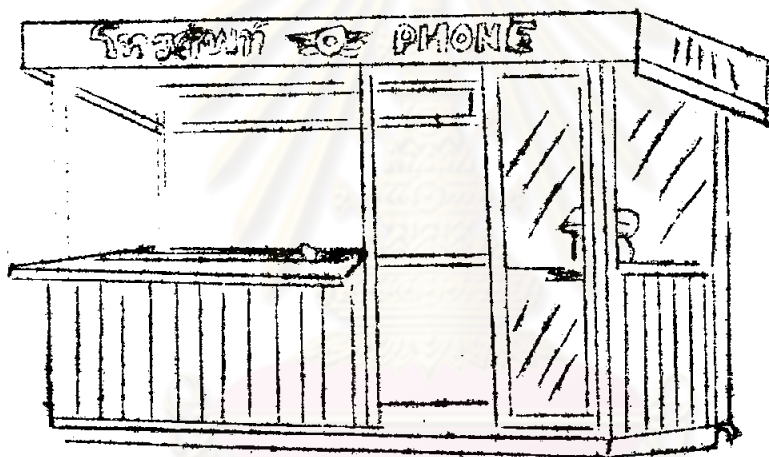
ตั้งแต่องค์การโทรศัพท์ฯ ได้มีการให้บริการโทรศัพท์สาธารณะจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๔๗- พ.ศ. ๒๕๖๒) โทรศัพท์สาธารณะที่ให้บริการมีอยู่ด้วยกัน ๓ ชนิดคือ

๑. ตู้ Kiosk เป็นตู้โทรศัพท์สาธารณะที่มีบุคคลเฝ้าดูแล ให้บริการจำหน่ายเหรียญแก่ประชาชนทั่วไป ตามระเบียบขององค์การโทรศัพท์ฯ กำหนดไว้ อัตราเหรียญละ ๑ บาท คิดตั้งให้บริการย่านชุมชนแหล่งต่าง ๆ ที่มีคนหนาแน่น เช่น บริเวณสี่แยกถนนหลวง หน้าโรงพยาบาลหรือใกล้ที่พักผู้โดยสาร รถประจำทาง ทั้งนี้ ตามนโยบายของ องค์การโทรศัพท์ฯ โดยผู้เป็นเจ้าของร้านค้าดำเนินการส่วนใหญ่ เป็นพนักงาน

ระดับพนักงานชั้นผู้น้อย เพื่อเป็นการช่วยเหลือฐานะทางครอบครัวให้มีรายได้จากการให้ส่วนลด (๒๕ สตางค์) จากการจำหน่ายเหรียญ ๑ เหรียญ และจำหน่ายของเบ็ดเตล็ดทั่วไป ตู้แบบนี้จะต้องเปิดบริการแก่ประชาชนก่อน ๘.๐๐ น. และปิดหลังจาก ๒๒.๐๐ น. ดังแสดงในรูปที่ ๒

รูปที่ ๒

โทรศัพท์สาธารณะแบบ Kiosk

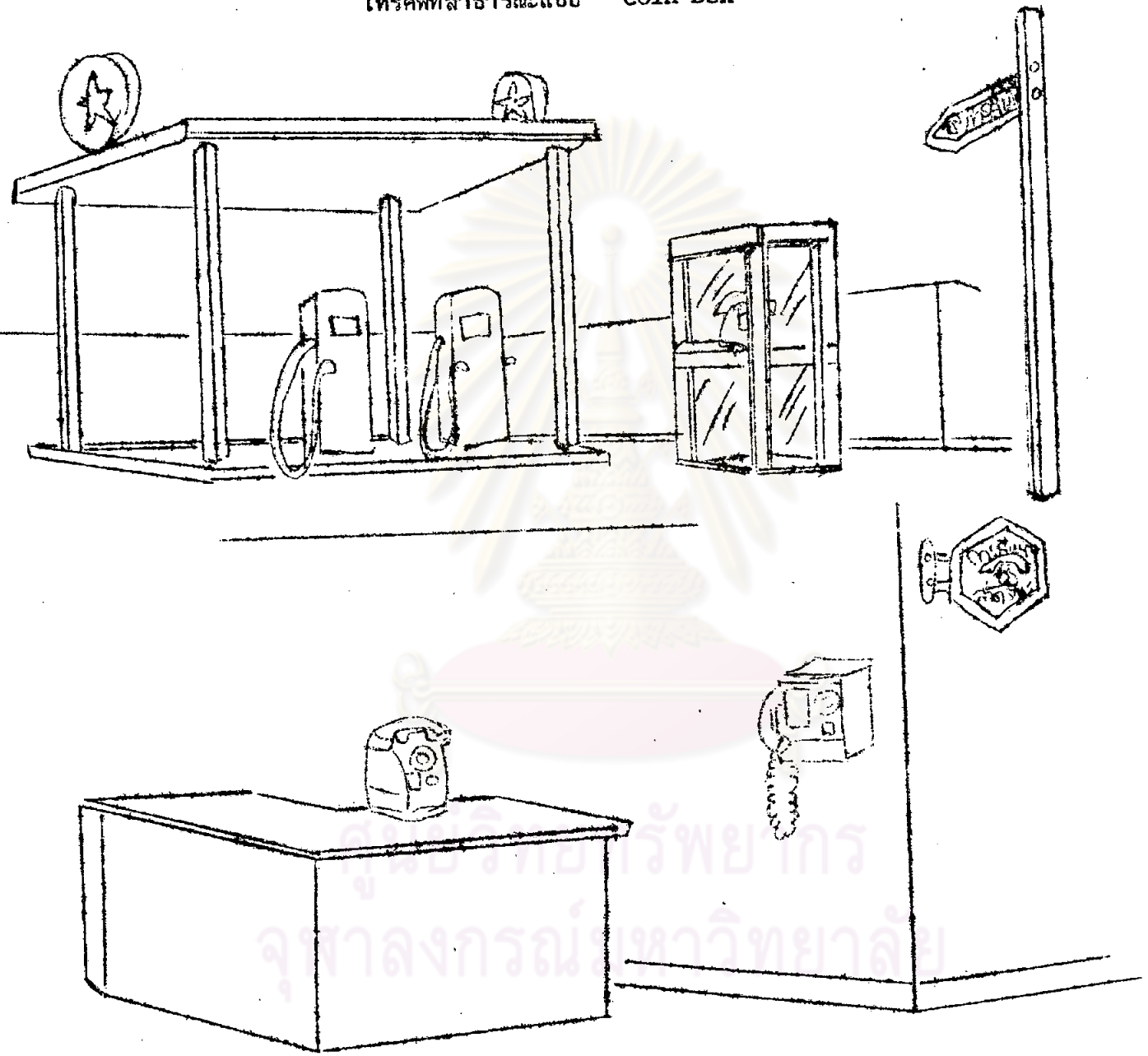

อย่างไรก็ตามตู้โทรศัพท์ชนิดนี้ยังคงมีตู้โทรศัพท์ฯ ได้ทำการยกเลิกแล้ว โดยทำการยกเลิกก่อนสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเนื่องมาจากผู้เช่าทำผิดสัญญาและเกาะเกาะการสัญจรไปมาของประชาชน จากการวิจัยของกรมสำรวจจรรยาและกรุงเทพมหานคร

๒. โทรศัพท์สาธารณะประเภท Coin Box เป็นตู้โทรศัพท์ธรรมดา ซึ่งองค์การโทรศัพท์ฯ คิดตั้งให้บริการในสถานที่ต่าง ๆ ของผู้ขอ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกทั่วไป เช่น ร้านค้า โรงเรียน โรงแรม โรงพยาบาล สถานีบริการน้ำมัน ตลอดจนสถานที่ราชการต่าง ๆ ดังแสดงในรูปที่ ๓

รูปที่ ๓

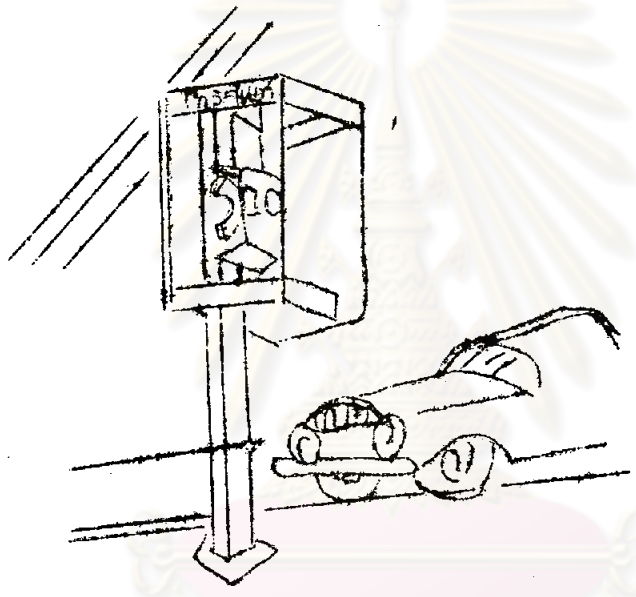
โทรศัพท์สาธารณะแบบ Coin Box

๓. โทรศัพท์สาธารณะชนิดติดตั้งนอกอาคารในตู้ Booth เป็นโทรศัพท์
สาธารณะชนิดไม่มีคนเฝ้า เปิดบริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง ซึ่งการทำเนิงาน การติดตั้ง
การบำรุงรักษา อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การโทรศัพท์ฯ ดังแสดงในรูปที่ ๔

รูปที่ ๔

โทรศัพท์สาธารณะแบบ Booth

ประเภทผู้เช่า ข้อบังคับและข้อกำหนดต่าง ๆ ในการให้บริการแก่ผู้ขอเช่าโทรศัพท์สาธารณะ
ตู้โทรศัพท์สาธารณะ Kiosk

ผู้ยื่นขอจะเป็นพนักงานขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย หรือนุคคลอื่นก็ได้มีสิทธิ
จะแจ้งความจำนงค์ ขอติดตั้งตู้ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่คิดว่าสมควรที่จะมีโทรศัพท์สาธารณะให้บริการ
แก่ประชาชนในบริเวณนั้น ๆ เมื่อได้รับการพิจารณาจากองค์การโทรศัพท์ฯ แล้วว่า สถานที่นั้น ๆ
ควรที่จะได้รับการติดตั้งตู้สาธารณะ ก็จะได้ดำเนินการตามกรรมวิธี ตรวจสอบ เลขหมายและตู้สาย
เมื่อมีเลขหมายและตู้สายพร้อมที่จะดำเนินการติดตั้งให้ ก่อนที่จะนำไปติดตั้งจะต้องขอประกาศหาผู้ดูแล

เข้ารับคำเฝ้าการเสียก่อน ผู้ที่ยื่นขอความจำนงค์มาครั้งแรก มิได้หมายความว่าได้รับสิทธิ์ที่จะเข้ารับการดูแลได้ทันที จะต้องยื่นความจำนงค์ขอเข้ารับการดูแลตามที่องค์การโทรศัพท์ฯ ออกประกาศเช่นเดียวกับผู้อื่น (ส่วนใหญ่จะเป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์ฯ เปิดสิทธิให้ยื่นคำขอ เป็นอันดับแรกก่อน ยกเว้นในกรณีที่ไม่มีพนักงานสนใจ จึงจะออกประกาศหาผู้ดูแล ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกต่อไป)

หลักเกณฑ์การพิจารณาให้มีการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะได้ สถานที่ที่ตั้งต้องอยู่ในย่านชุมชนผู้คนผ่านไปมาหนาแน่น บุคคลทั่วไปสามารถพบเห็นและเข้าใช้บริการได้โดยสะดวกตลอดเวลา ผู้ให้บริการต้องอำนวยความสะดวกเปิดสถานที่ให้บริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง หรืออย่างน้อยเปิดสถานที่ก่อนเวลา ๘.๐๐ น. และปิดหลัง ๒๒.๐๐ น. ล่วงไปแล้ว ในกรณีเช่นนี้หมายถึงร้านค้าทั่ว ๆ ไป บริเวณข้างเคียงขอติดตั้งต้องมีโทรศัพท์สาธารณะอื่นใดเปิดให้บริการอยู่ก่อนแล้ว โดยองค์การโทรศัพท์ฯ จำกัดระยะทางในรัศมีโดยรอบอย่างน้อยต้องไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ เมตร จึงจะอยู่ในข่ายที่จะพิจารณาให้ถ้าเป็นผู้ขอติดตั้งในกรณีที่ทำการค้า ต้องมีลูกค้าเข้าอุดหนุนมากพอสมควร ซึ่งสามารถให้บริการจำหน่ายเหรียญในเดือนหนึ่ง ๆ ไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ เหรียญ ตามที่กำหนดหลักเกณฑ์ไว้

ในการติดตั้งถ้าผู้ดูแลเป็นพนักงานขององค์การโทรศัพท์ฯ จะไม่เก็บค่าติดตั้งและค่าประกันนี้ แต่จะเก็บเฉพาะค่าเช่าตัวตู้เป็นรายปี ๆ ละ ๕๐ บาท แต่ถ้าเป็นบุคคลภายนอกรับผิดชอบนอกเหนือไปจากพนักงานองค์การโทรศัพท์ฯ ต้องเสียค่าประกันนี้ ๓,๐๐๐ บาทต่อ ๑ เลขหมาย

โทรศัพท์สาธารณะ (Coin Box)

การยื่นขอบุคคลภายนอกทั่วไป มีสิทธิ์ที่จะยื่นความจำนงค์มาได้ตามสถานที่ที่ตนดำเนินการอยู่ เช่น ร้านค้า โรงเรียน โรงแรม สถานพยาบาล เป็นต้น (ยกเว้นบ้านพัก) เมื่อได้รับการพิจารณาจากองค์การโทรศัพท์ฯ ในกรณีที่มีเลขหมายและตู้สายว่าง และได้รับอนุมัติ หลักการองค์การโทรศัพท์ฯ จะได้ติดต่อแจ้งให้ผู้ขอมานำสัญญาลงนามรับรองเงื่อนไข พร้อมทั้งชำระค่าประกันนี้ ๓,๐๐๐ บาทตามระเบียบ และองค์การ

โทรศัพท์จะอนุมัติให้ผู้ขอ เป็นผู้ดูแลได้ทันที พร้อม ทั้งสั่งติดตั้ง

สถานที่ติดตั้ง ต้องอยู่ในย่านชุมชน ผู้คนผ่านไปมาหนาแน่น สามารถพบเห็น และเข้าไปใช้บริการได้โดยสะดวกตลอดเวลา ผู้ให้บริการต้องอำนวยความสะดวก เปิดสถานที่ให้บริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง หรืออย่างน้อยต้องเปิดสถานที่ก่อนเวลา ๘.๐๐ น. และปิดหลังจาก ๒๒.๐๐ น. ล่วงไปแล้ว ในกรณีเช่นนี้หมายถึงร้านค้าที่ ๆ ไป และบริเวณข้างเคียง สถานที่ขอติดตั้งต้องมีโทรศัพท์สาธารณะอื่นใดเปิดให้บริการอยู่ ก่อนแล้ว โดยองค์การโทรศัพท์ฯ จำกัดระยะทางในรัศมีโดยรอบอย่างน้อยต้องไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ เมตร จึงจะอยู่ในข่ายพิจารณาให้ ผู้ขอติดตั้งในกรณีที่ทำการค้า ต้องมีลูกค้า เข้าอุดหนุนมากพอสมควร ซึ่งสามารถให้บริการจำหน่ายในเดือนหนึ่ง ๆ ไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ เหรียญ ตามที่กำหนดหลักเกณฑ์ไว้

ในการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะบุคคลภายนอกเข้าดูแล ค่าติดตั้งจะไม่คิดแต่ จะเก็บเงินค่าประกันหนี้ ๓,๐๐๐ บาทต่อหนึ่งเลขหมาย ถ้าเป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ องค์การโทรศัพท์ฯจะไม่ เรียกเก็บค่าประกันหนี้ แต่ต้องทำสัญญาเช่ารับรอง เงินไซ

โทรศัพท์สาธารณะแบบ Coin Box นี้จะเป็นโทรศัพท์สาธารณะที่ไม่ สามารถเรียกกลับเข้ามาได้ กล่าวคือเป็นโทรศัพท์สาธารณะที่ใช้สำหรับโทรออกได้ อย่างเดียว เพื่อเป็นการป้องกันการทุจริตทางไกล ป้องกันการใช้ของผู้เช่าโทรศัพท์ สาธารณะเพียงผู้เดียว และปัญหาอื่น ๆ อีกมากมาย ดังนั้นองค์การโทรศัพท์ฯ จึงตัด ปัญหาในเรื่องนี้โดยให้โทรออกได้อย่างเดียว

แต่ถ้ามีการร้องเรียนมาที่จะขอโทรเข้า องค์การโทรศัพท์ฯ ก็จะดูถึงความ เหมาะสมแต่ละแห่งไปเช่น ไม่เคยมีหนี้ที่โหม่มาก่อน ทำรายได้ให้องค์การโทรศัพท์ฯ ดี ไม่มีการโทรทางไกลด้วยเครื่องสาธารณะที่เช่าอยู่ ถ้าขอให้โทรเรียกเข้าได้ แต่ก็ ต้องมีเงื่อนไขข้อหนึ่งที่จะเกิดขึ้นไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม

โทรศัพท์สาธารณะชนิดติดตั้งภายนอกอาคารในตู้ Booth

เป็นโทรศัพท์สาธารณะที่อยู่ภายในความรับผิดชอบขององค์การโทรศัพท์ฯ ทั้งในด้านการติดตั้ง การบำรุงรักษา เป็นโทรศัพท์สาธารณะที่ไม่มีคนเฝ้าและเปิดบริการ ตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง จึงไม่มีผู้เช่าและข้อบังคับหรือข้อกำหนดต่าง ๆ

อัตราค่าบริการโทรศัพท์สาธารณะ

นับตั้งแต่ได้จัดตั้งองค์การโทรศัพท์ฯ มาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้อาจกล่าวได้ว่า อัตราค่าบริการโทรศัพท์สาธารณะได้เปลี่ยนแปลงไปน้อยมาก โดยใน พ.ศ. ๒๔๔๗ องค์การโทรศัพท์ฯ ได้ออกข้อบังคับเกี่ยวกับอัตราค่าบริการและค่าคิดตั้งขึ้น คือ ข้อบังคับฉบับที่ ๘ โดยกำหนดให้เก็บค่าบริการโทรศัพท์สาธารณะโดยคิดค่าเช่าพูดครั้งละ ๑.๐๐ บาท

ภายหลังต่อมาได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับกาลเวลาในสมัยนั้น ๆ จึงมีการออกข้อบังคับฉบับใหม่เปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการต่าง ๆ จนถึงก่อนปี พ.ศ. ๒๔๑๘ (ก่อนที่จะมีการออกข้อบังคับกำหนดอัตราค่าบริการในปัจจุบัน) โดยให้คิดค่าเช่าบริการโทรศัพท์สาธารณะพูดครั้งละ ๐.๗๕ บาท ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๐๑ เป็นต้นมา ตามคำสั่งของรัฐบาล สมัย จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์

อัตราค่าเช่าบริการในปัจจุบันตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นมา องค์การโทรศัพท์ฯ ได้ยกเลิกข้อบังคับเก่าที่กำหนดอัตราค่าบริการโทรศัพท์ต่าง ๆ เดิมและได้ออกข้อบังคับว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าเช่าและค่าใช้บริการโทรศัพท์ขึ้นใหม่แทนและได้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๘ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน โดยที่โทรศัพท์สาธารณะคิดค่าบริการกับประชาชนครั้งละ ๑.๐๐ บาท และคิดอัตราค่าเช่ากับเจ้าของโทรศัพท์สาธารณะที่ขอเช่าจากองค์การโทรศัพท์ฯ โดยคิดส่วนลดให้ ๒๕% แก่ผู้ดูแลรักษาเครื่องโทรศัพท์ จึงทำให้องค์การโทรศัพท์ฯ ได้รายได้ค่าบริการครั้งละ ๐.๗๕ บาท

เกี่ยวกับอัตราค่าบริการโทรศัพท์สาธารณะในปัจจุบันและในอนาคตนั้น ดังที่ได้ให้บริก. รอยอยู่ในปัจจุบันนี้ที่มีการคิดค่าบริการโทรศัพท์สาธารณะ ๓ นาทีต่อ ๑ บาท นั้นว่าเป็นอัตราค่าบริการที่องค์การโทรศัพท์ฯ ได้คิดค่าบริการอยู่ในปัจจุบัน สำหรับเหตุผลที่มีการคิดค่าบริการ ๓ นาทีต่อ ๑ บาท ก็เพราะว่าได้มีการร้องเรียนจากประชาชนผู้ใช้บริการมาอย่างมากมายว่าในการใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะนั้น ผู้ใช้บริการมีการคุยกันนานโดยใช้เหตุและใ้กันกันนานเกินความเหมาะสม โดยเฉพาะหนุ่มสาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะใช้บริการมากกว่า ๑๕ นาทีหรือมากกว่า ๓๐ นาทีเป็นส่วนมาก อันเป็นเหตุทำให้

ผู้ที่มีฐานะยากจนหรือผู้ด้อยโอกาสเป็นจำนวนมากไม่สามารถใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะได้ การร้องเรียนดังกล่าวนี้มีขึ้นอย่างกว้างขวาง ทั้งทางหน้าหนังสือพิมพ์ จดหมาย และ ค่ายวอวา เรียกร้องให้องค์การโทรศัพท์ฯ กำหนดเวลาในการพูดโทรศัพท์สาธารณะ ซึ่งการกำหนดเวลา ๓ นาทีต่อ ๑ บาท มีตรงกับหลักสากลของทั่วโลก ที่มีสาระทำความเข้าใจให้ความรู้แก่ประชาชนให้ใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะครั้งละประมาณ ๓ นาทีโดยถือ เป็นเกณฑ์มาตรฐาน ว่าการพูดจาติดต่อกันในเวลา ๓ นาทีเป็นการเพียงพอ โดยให้เข้าใจความหมาย ข้อความและรู้เรื่องราวโดยสมบูรณ์ ดังนั้นองค์การโทรศัพท์ฯ จึงจัดหาเครื่องอัตโนมัติคิดเวลาการพูดโทรศัพท์สาธารณะ กำหนดเวลาการพูดครั้งละ ๓ นาทีมาประกอบใช้กับ เครื่องโทรศัพท์สาธารณะทุก เครื่องที่มีอยู่และที่จะติดตั้งต่อไป ทั้งนี้ได้กำหนดไว้ในอัตราค่าบริการในข้อบังคับขององค์การโทรศัพท์ฯ ซึ่งผ่านความเห็นชอบ และได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

ขอบเขตการให้บริการ

การให้บริการโทรศัพท์สาธารณะในปัจจุบันขององค์การโทรศัพท์ฯ ได้ให้บริการ ความเขตต่าง ๆ ดังนี้

๑. กองโทรศัพท์นครหลวงเขตที่ ๑ ประกอบด้วยชุมสายต่าง ๆ ดังนี้
 - ๑.๑ ชุมสายเพลินจิตร์ ๑,๒
 - ๑.๒ ชุมสายสุรวงศ์ ๑,๒,๓
 - ๑.๓ ชุมสายอโศก-ดินแดง
 - ๑.๔ ชุมสายปทุมวัน
 - ๑.๕ ชุมสายสำราญราษฎร์ ๑,๒,๓
 - ๑.๖ ชุมสายกรุงเกษม
 - ๑.๗ ชุมสายสามเสน

๒. กองโทรศัพท์นครหลวง เขตที่ ๒ ประกอบด้วยชุมสายต่าง ๆ ดังนี้

- ๒.๑ ชุมสายโทรศัพท์ชัยพฤกษ์
- ๒.๒ ชุมสายทุ่งมหาเมฆ
- ๒.๓ ชุมสายถนนคอก
- ๒.๔ ชุมสายสาธุประดิษฐ์
- ๒.๕ ชุมสายบางนา
- ๒.๖ ชุมสายปู่เจ้าสมิงพราย
- ๒.๗ ชุมสายสมุทรปราการ
- ๒.๘ ชุมสายคลองจั่น
- ๒.๙ ชุมสายบางชัน
- ๒.๑๐ ชุมสายพระโขนง
- ๒.๑๑ ชุมสายพัฒนาการ
- ๒.๑๒ ชุมสายตรอกจันทร์
- ๒.๑๓ ชุมสายหัวหมาก

๓. กองโทรศัพท์นครหลวง เขตที่ ๓ ประกอบด้วยชุมสายต่าง ๆ ดังนี้

- ๓.๑ ชุมสายธนบุรี
- ๓.๒ ชุมสายบางแค
- ๓.๓ ชุมสายดาวคะนอง
- ๓.๔ ชุมสายหนองแขม
- ๓.๕ ชุมสายพระประแดง
- ๓.๖ ชุมสายบางพลัด
- ๓.๗ ชุมสายปากท่อ
- ๓.๘ ชุมสายจรัลสนิทวงศ์
- ๓.๙ ชุมสายภาษีเจริญ

- ๔. กองโทรศัพทหัตนครหลวง เขตที่ ๔ ประกอบด้วยชุมสายต่าง ๆ ดังนี้
 - ๔.๑ ชุมสายพลโยธิน ๑,๒
 - ๔.๒ ชุมสายอินทราภวระ
 - ๔.๓ ชุมสายบางเขน
 - ๔.๔ ชุมสายรังสิต
 - ๔.๕ ชุมสายคอนเมือง
 - ๔.๖ ชุมสายบางซื่อ
 - ๔.๗ ชุมสายงามวงศ์วาน
 - ๔.๘ ชุมสายหลักสี่
 - ๔.๙ ชุมสายปทุมธานี
 - ๔.๑๐ ชุมสายนนทบุรี
 - ๔.๑๑ ชุมสายลาดพร้าว ๑
 - ๔.๑๒ ชุมสายลาดพร้าว ๒
 - ๔.๑๓ ชุมสายรามอินทรา

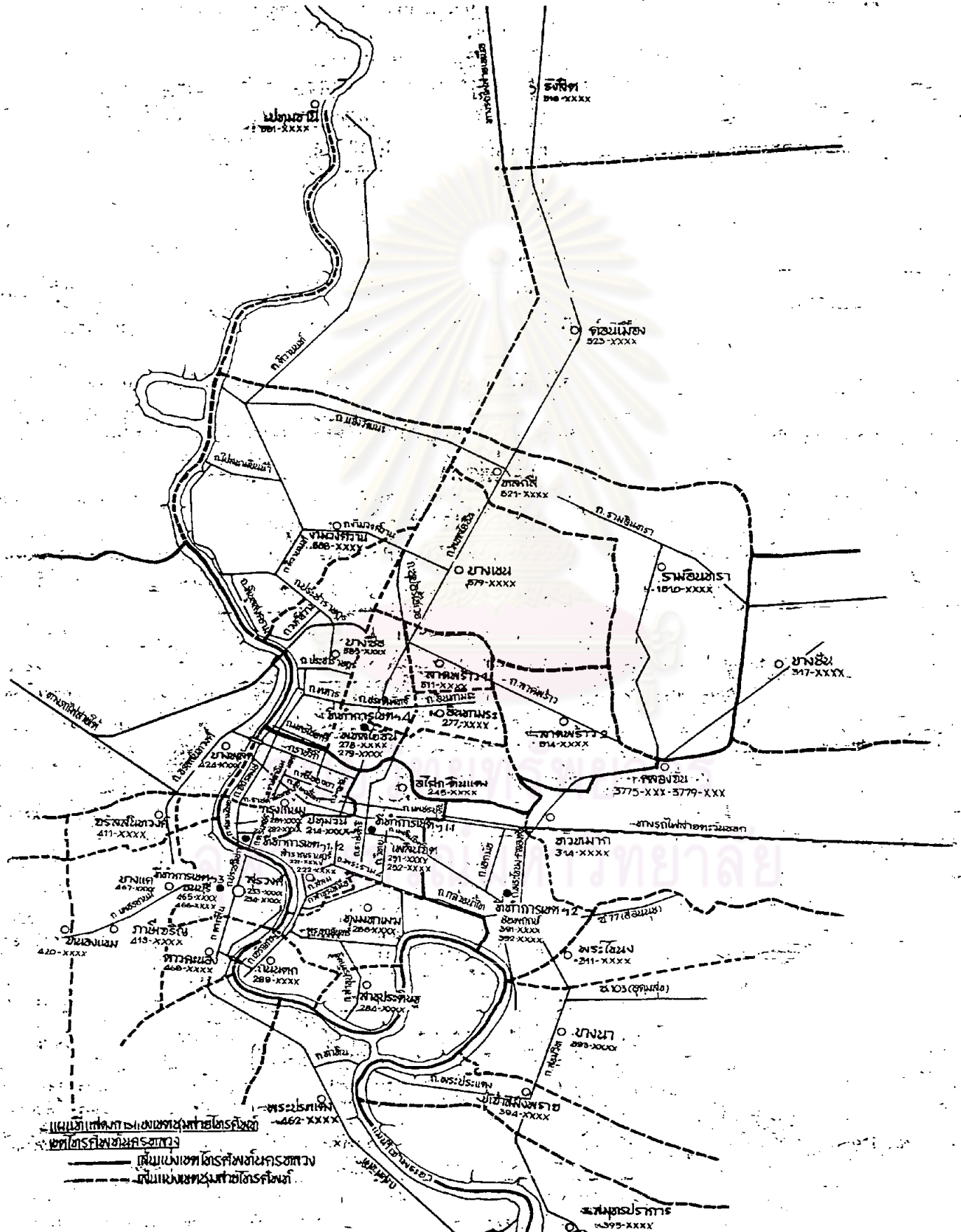
ดังแสดงในแผนที่แสดงการแบ่งเขตชุมสายโทรศัพท เขตโทรศัพทหัตนครหลวง ภาพที่ ๔

การกำหนดปริมาณโทรศัพทสาธารณะที่จะติดตั้งที่ไหนจำนวนเท่าใดนั้น ทาง
 อำนวยการโทรศัพทได้ดำเนินการโดยใช้หลักพิจารณา ดังนี้คือ

ตามสถานที่ปกติที่ประชากรไม่มีการสัญจรไปมาอย่างหนาแน่น หรือไม่ใช่ย่าน
 ศูนย์การค้าทางอำนวยการโทรศัพทฯ ได้กำหนดไว้ว่าจะทำการติดตั้งโทรศัพทสาธารณะ
 ในทุก ๆ ๕๐๐ เมตรหรือ ๑ ส่วน ๔ ตารางกิโลเมตรต่อ ๑ เครื่อง

สำหรับสถานที่ที่มีการสัญจรไปมาอย่างหนาแน่น เช่น ราชดำริห์อำเภอ
 ประตูน้ํา เป็นต้น ทางอำนวยการโทรศัพทฯ จะพิจารณาใช้ความหนาแน่นของประชากร
 ๕๐๐ คนต่อ ๑ เลขหมาย โดยจะดูจากการหมุนเวียนของประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ ว่าใน

แผนที่แสดงการแบ่ง เขตชุมสายโทรศัพท์-เขตโทรศัพท์นครหลวง

๑ วันจะมีเท่าใด และดูถึงความจำเป็นและความเหมาะสมถึงปริมาณการใช้ด้วยว่ามี ความต้องการมากน้อยเพียงใด จากนั้นแล้วจึงจะมากำหนดว่า ณ สถานที่นั้น ๆ ควรที่จะติดตั้งปริมาณโทรศัพท์สาธารณะจำนวนเท่าใดจึงจะเหมาะสม ดังจะเห็นว่าโทรศัพท์ สาธารณะบางแห่งจะมีหลาย ๆ เครื่องอยู่ในบริเวณเดียวกันและบางแห่งมีเพียง เครื่องเดียว ส่วนสถานที่ที่จะทำการติดตั้งนั้นได้กล่าวไว้แล้วในตอนต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย